

คณะ "ผนาวลี" ออกอากาศทางไทยทีวีช่อง ๔ วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๑๓

เสนอเรื่อง

"เงือกน้อย" ตอนที่ ๑

ถอดจากนิยาย ของ Hans Christian Andersen.

เรื่อง The Sea Princess

ผู้จัดทำเรื่อง สร้างบท

ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง สร้างเพลง

ลัดดา สารตายน กำกับการแสดง

รายนามตัวแสดงที่เห็นสมควร

๑. ยา	=
๒. พอ	=
๓. เงือกน้อย	=
๔. เงือกเล็ก	=
๕. เงือกกลาง	=
๖. เงือกรอง	=
๗. เงือกใหญ่	=
๘. เงือกชาย	=
๙. เงือกผู้ป่วน	=
๑๐. เจ้าชาย	=
๑๑. คนहन	=
๑๒. เจ้าหญิง	=

.....

บรรยายฉาก

ณ กลางทะเลพื้น น้ำทะเลใสปานกระจก และลึกลงไปเป็นที่ตั้งนครของพญาเงือก มีบรรยากาศหลายอย่างคล้ายเมืองมนุษย์ กล่าวคือ คือมีพฤษชาติ ไม่นก ไม่ดอกไม้ในอากาศ ผิดกันแต่ที่ปราศจากกลิ่นหอมเช่นของในเมืองมนุษย์

ฉากที่หนึ่ง เป็นฉากภายในปราสาทของพญาเงือก ห้องที่ต้องใช้แสดงมากเป็นห้องนั่งเล่น หรือห้องรับแขก มีโต๊ะ เก้าอี้ ซึ่งคงคัดแปลงมาจากหิน กล้องอาจแพนเข้าไปหาห้องกินข้าว และห้องนอน ประตูระหว่างห้อง ใช้ลูกปัดระย้า มีลักษณะคล้ายสายหว่ายทะเลเป็นผืนกันระหว่างห้อง เวลาผ่านต้องแหวกเข้าไป

ณ ผนังด้านหนึ่งของห้องรับแขก เป็นบานกระจกใหญ่มองเห็นโชดหิน สวนดอกไม้ และปลาวายอยู่ภายนอก ความสำคัญของผนังกระจกบานนี้มีอยู่ว่า เงือกใดที่เข้ามาภายในปราสาทจะมีเท้าเดินได้แบบมนุษย์ แต่พอออกไปพ้นปราสาท จะมีครีบท่างปรากฏ ซึ่งมองเห็นจากภายในได้ ที่ของกระจก และภายนอกของของกระจก และภายนอกของของกระจกนี้แสดงว่าเป็นทางขึ้นสู่ผิวน้ำ

เครื่องเรือนที่สำคัญอีกชิ้นหนึ่ง คือเก้าอี้โยก ของเสด็จย่า ควรจะมีโคมส่องตั้งอยู่ข้างๆ สำหรับทำเย็นปักถักร้อย หรือดูตำราโหราศาสตร์เวลาว่าง ในห้องนั่งเล่นนี้จะมีเปียโนหรือฮาร์ป ซึ่งสมมุติว่าเก็บมาจากเรือแตก ระหว่างแสดงการร้องเพลง เงือกสาว หรือเงือกชาย หนึ่งใครจะเล่นเปียโน หรือฮาร์ปร่วมก็ได้ อย่าลืมกระจกเงาบานใหญ่ในห้องนั่งเล่น

อาหารเลี้ยงในงาน เนื่องจกบทไม่กล่าวขวัญถึง เพื่อความสดวกควรใช้พวกออกเคิฟสำหรับเลี้ยงในงจนคอกเทล แก้วเหล้า ควรใช้แก้วคอกเทล หรือแชมเปญแบบของมนุษย์ เพราะอาจจะเก็บมาจากเรือแตกได้

รายการตัวแสดงฉากที่หนึ่ง และ เครื่องแต่งตัว

๑. เสด็จย่า คือนางพญาเงือก สูงอายุ ควรสวมชุดสีออกดำ สวมไข่มุกซ์ และมงกุฎ ประดับไข่มุกซ์ ควรสวมแว่นตา ถ้าได้แว่นตาเหลี่ยมก็ยิ่งดี เครื่องประดับอื่น ๆ ตามสมควร

๒. เสด็จพ่อ คือพญา หรือราชาเงือกแต่งกายแบบกษัตริย์ มีมงกุฎ และเสื้อคลุม ผ่านวัยกลางคน จะคิดหนวดหรือเคราก็ได้ แล้วแต่เห็นสมควร เป็นพ่อหม้าย มีลูกสาวห้าคน ซึ่งล้วนอย่าเป็นคนเลี้ยงมา

๓. เจ๊อกสาวทั้งห้า คือเจ๊อกใหญ่ เจ๊อกรอง เจ๊อกกลาง เจ๊อกเล็ก และเจ๊อกน้อย จากหานางนี้มีสำคัญอยู่สามนางคือ เจ๊อกใหญ่ (ต้องร้องเพลง) เจ๊อกกลาง (นิสสัยคติกลก) และเจ๊อกน้อยคือนางเอก ส่วนอีกสองเจ๊อกอาศัยความสวยเป็นตัวประกอบ ไม่มีบทบาทมาก ไม่จำเป็นต้องใช้คาราแสดง การแต่งกายแสดงรูปทรง

๔. เพื่อนเจ๊อกสาว ๆ ที่จะเข้ามาสมเป็นหมูนางศิลป์ จำนวนตามสมควร

๕. เจ๊อกชาย คนรักของเจ๊อกใหญ่ ต้องร้องเพลง

๖. เพื่อนชายของเจ๊อกหนุ่ม ตัวประกอบไม่สำคัญ

๗. เจ๊อกชาวต่างประเทศหนุ่ม ช่วยบรรยายกลก

๘. และเจ๊อกชายอื่น ๆ ที่จะเข้ามาเป็นตัวประกอบในงานฉลองวันเกิดครบสิบหกปีของเจ๊อกน้อย

๙. เจ๊อกคำ สาวรับใช้ และเป็นพี่เลี้ยงรับใช้ของเจ้าหญิงเจ๊อกทั้งห้า เป็นตัวประกอบไม่มีบทบาท แต่งกายแบบสาวใช้ฝรั่ง

หมายเหตุ ตัวแสดงเหล่านี้ ต้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวเมื่อไปเล่นเป็นมนุษย์ ในฉากเรือและฉากวังเจ้าหญิงมนุษย์

เริ่มเรื่อง

คนตรี เพลง ทวงรัก (ดนตรีจีน) พร้อมกับภาพยนตร์แบกราวน์ (ซึ่งควรจะหาได้จากห้องของของ ๔) แสดงภาพทะเล เกาะแก่ง คลื่นซัดกระแทกโขดหิน ภาพนกและสัตว์น้ำ แล้วเคลื่อนเข้าหาภาพไต้หน้า แสดงโขดหินปะการัง ปลาและสัตว์

คนตรีจบเพลงพอดี เวลาเพดเข้าหา ห้องนั่งเล่นในปราสาทของพญาเจ๊อก เจ๊อกน้อย ยืนอยู่กลางเวที มีสัจจา และเจ๊อกใหญ่ กำลังช่วยกันเย็บชุดแต่งกายให้พิตเข้าตัว ถัดมาคองกลาง

เจ๊อกกลาง อยู่ที่กระจก ช่วยตัวเองแต่งตัว ด้านซ้าย

สัจจอ และเจ๊อกรอง ช่วยกันแขวนของประดับกิ่งไม้ พุ่มไม้ ด้านขวา เจ๊อกเล็ก กำลังจัดโต๊ะอาหาร และถว้ยขาม ซึ่งจะเลี้ยงกันแบบบุฟเฟ เจ๊อกคำ สาวใช้นำอาหารที่เตรียมสำเร็จแล้วออกมาจากครัว มาวางที่โต๊ะ แล้วเดินกลับเข้าครัว

ใหญ่ จนถึงเวลานักแขกมาแล้ว แต่งตัวไม่ตองแล้วกันเสียที (พูดพลางสอยเข็มพลาง)

ยา ใจพูดอย่างนั้นละจะ หึงใหญ่ เขอกก็เคยผ่านวันสำคัญเช่นนี้มาแล้ว เราก็คงรู้ว่าเครื่องทรงชุดนี้สำคัญเพียงไหน

น้อย สำคัญอย่างไรคะ เสกัจยา
ยา อ้าว ก็วันนี้หลานรักของยา
กลาง หลานรักสุดสวาทชาติใจของเสกัจยา
ยา นี่ หลิงกลางไม่ท้องสอเข้ามาแสดงความอิฉาหญิงเล็ก กล้องแพนไปที่ เล็ก ที่
โต๊ะอาหาร)
เตรียม ถ้วยชามให้พอกับจำนวนของแขกนะลูกนะ
เล็ก เรียบร้อยคะ
น้อย เลื่อนขันธ์สำคัญอย่างไรคะ เสกัจยา
ยา เสกัจพอ อธิบายให้ลูกฟังหน่อยสิ สำคัญอย่างไร หลิงรองตักลูกแก้วเฉไปแล้ว
(รองถอนสายบัว ถวายค่านับ) เอาไวตรงกลางเลย นาน ๆ ยังงาน
พอ บ้านเมืองของเราเนี่ยะ อยู่ใต้น้ำ ใต้สมุทร น้ำทะเลเนี่ยะมีน้ำหนักยิ่งลึกเท่าไร ก็ยิ่ง
หนักมากขึ้นเท่านั้น และยิ่งขึ้นไปใกล้ผิวน้ำเท่าไร น้ำก็ยิ่งเบาลงเรื่อย ๆ
น้อย หมายความว่าอย่างไร น้อยยังไม่เข้าใจ
ยา วันนี้หลิงน้อยอายุครบสิบห้าปี เจ้าจะได้รับอนุญาตให้ออกจากปราสาทได้ ลอยขึ้นสู่ผิว
น้ำ ไปชมโลกเป็นครั้งแรก เจ้าไมรู้สึกตื่นเต้นบางริ
(ขณะนั้น ยาและใหญ่ แต่งตัวให้น้อย เสริจพอติ ยาไปนั่งเก้าอี้โยก โบกพัด แก้วร้อน แก้วเย็น
ใหญ่ไปช่วยเล็กจักขามที่โต๊ะ น้อยไปคุตัวเองที่กระຈກ)
น้อย (ที่กระຈກ) ตื่นเต้นชิคะ ตื่นเต้นที่สุด น้อยพราภาวนาขอให้ถึงเวลานี้เร็ว ๆ
น้อยอยากเห็นโลก เห็นชีวิตบนผิวโลก น้อยตื่นเต้นมากคะ
พอ เพราะเกรงว่าจะตื่นเต้นมากเกินไป เรายังต้องจักของป้องกันตัวไว้ เลื่อนที่เสกัจ
ยา ให้ลูกสรวมอยู่นี้เป็นเสื้อกายสิทธิ์
ยา นี่แหละ เสื้อกายสิทธิ์
พอ ช่วยป้องกันผิวกายของเจ้าให้ทนต่ออากาศเบาบนผิวน้ำเบื่องบนได้
น้อย อากาศเบา น้อยยังไม่เข้าใจ
ใหญ่ แล้วน้อยจะเข้าใจเอง เราทุกคนต้องสรวมเสื้อกายสิทธิ์ขึ้นบนผิวน้ำ
กลาง กลางเคยจับปลาที่อยู่กับสมุทรนี้ ขึ้นไปบนผิวน้ำ รู้ไหมอะไรเกิดขึ้น แหมตามันปูดกลน
ออกมา นาสงสาร
ยา แล้วยังงี้ละจะ

กลาง ม้วย ตายสนิท
ยา เสียของ
ใหญ่ แล้วยกบาปควย
กลาง ไม่บาป ฉันไม่ได้ขำมัน มันตายของมันเอง แล้วยกไม่เสียของ ฉันเอากลับมาให้แม่ค้า
ลงหมอแดง เรียบร้อยไปเลย
น้อย (ไปที่หน้ากระຈກ เพื่อดูมองขึ้นไปเบื้องบน)
ทำไมต้องเสียแขกมากินเลี้ยงกันให้เสียเวลาก็ไม่รู้ แหม น้อยอยากไปขึ้นไปเห็นโลก
เสียเร็ว ๆ จริง
ยา วันนี้เป็นวันสำคัญของชีวิตเงือกสาว เท่ากับเป็นการป่าวประกาศให้รู้ทั่วกัน เท่ากับ
เป็นการบอกเชิญหนุ่มให้เริ่มมาติดพันได้แล้ว
น้อย น้อยไม่สนใจ น้อยอยากเห็นโลก โลกที่เล็กกว่าช่างกว้างใหญ่ไพศาล (ขณะนั้นมีเงา
มีควมผ่านมาจากเบื้องบน) เนะ ปลาวาฬ (พี่ ๆ พวกมันไปเกาะที่ขอบกระຈກหน้าต่าง มองขึ้นไป)
ใหญ่ มันไม่ใช่ปลาวาฬ มันเป็นเรื่องของมนุษย์แล่นผาน เนะ คลาย ๆ กับไคยีนคลื่อนคนตรี
กั้วแววอยูควย
กลาง ไชแล้วละ เสียงคนตรี
ยา ยาไม่เห็นไคยีนอะไรเลย
พอ หุคนแกคนเฒ่าอย่างเรา จะไปไคยีนอะไร เสียดแม่
น้อย (ลึงโลด วูบ น้อยอยากให้ถึงเวลาไคยีนไปชมผิวโลก ชมเรือ ฟังเสียงเพลงนั้น
เร็ว ๆ จริงพี่ใหญ่คะ วันแรกที่พี่ใหญ่ไคยีนไป พี่ใหญ่เห็นอะไรบ้างคะ
ใหญ่ พี่เห็นเมืองมนุษย์อยู่ริมทะเล กลางคืนมีแสงไฟระยิบระยับสวยงามมาก มีเสียง
เพลงผู้หญิง ผู้ชายร้องแล้วก็เสียงระฆัง
น้อย เสียงอะไรนะคะ
ใหญ่ เสียงระฆัง (เสียงระฆังเป็นโน้ตคนตรี) เก้ง - เก้ง - เก้ง (แล้ว ต่อ
รอง ตอนทีร้องขึ้นไป เห็นดวงอาทิตย์กำลังจะลับขอบฟ้า แหม ทองฟ้าเป็นสีทองสวยเหลือ
เกิน แล้วยกมีปลาประหลาดคอยูบนผิวฟ้า
พอ มันเขาไม่เรียกปลา ลูกรอง เขาเรียกนก
น้อย ดวงอาทิตย์ ฟาสีทอง นก น้อยอยากเห็นจริง ๆ
กลาง วันที่กลางไป กลางใจกลาหนอย แอบเข้าไปในแม่น้ำ น้ำจืดเสียด้วย
ยา เนะแม่คนนี ไม่เคยบอกยา เลยนะ ก็ไม่คิดจะไปคิควอนของมนุษย์เขาละแยะที่เดียว
กลาง มือฉันนี้ ไม่ได้กินเสียละ ออกกำลังนึกเคียวแหกควนเสียขาดเรียบ

พอ ออ หมายถึงว่าเคยเข้าไปติดแล้ว
ยา แหม นังลูกคนนี่
นอย แล้วพี่กลางพบอะไรที่รู้สึกสลดๆ สดๆใจบ้างคะ
กลาง เป็นเรื่องน่าตื่นเต้นมาก มีปลาชนิดหนึ่ง มีสีขา จึงอยู่บนบก พอมันเห็นกลางเข้าที่ชายฝั่ง มันก็วิ่งเข้ามาอย่างนี้ (ลงกลานสีขา แสดงท่าล่อสัตว์ประหลาด ที่เห็นมา) แล้วมันก็ร้อง โอ้ง โอ้ง (ทำเสียงสุนัขเห่าๆ ทุกคนหัวเราะ ยกเว้นเงือกน้อย ซึ่งแสดงท่าหวาดกลัว)
พอ มันไม่ไช่ปลา มันมันหมา
นอย หมา (พิมพ์) โอ้ง ๆ
กลาง จะ โอ้ง ๆ
เล็ก บนฝั่งชายทะเลมีต้นไม้ ดอกไม้ ไม่เหมือนของเรา สีสดสวยกว่าของเรา แล้วยังมีกลิ่นหอม หอมชื่นใจ
รอง แล้วก็มีมนุษย์ ชายหญิง แต่งกายสีต่าง ๆ มนุษย์ต่างกับเรา ที่เขามีสมา ไม่มีครีบหางเหมือนเรา
นอย ซาอย่างเรานี้ไช่ไหมคะ เอะ เราก็มีขาอยู่แล้วนี่คะ
ยา ใครที่เข้ามาในปราสาททิพย์ของเรา ถ้วยมนต์คลัง จะมีขาเหมือนมนุษย์ แต่พอออกจากปราสาททิพย์นี้ไปแล้ว เขาก็จะหายไป กลายเป็นครีบและหางตามธรรมชาติ
พอ นั่นแหละ คือ ซาตุแท้ ของเผ่าเราผู้เป็นเงือก
นอย แล้วมีอะไรอีกไหมคะ ที่เงือกเราต่างกับมนุษย์
ยา มนุษย์มีร่างและวิญญาณ มีอายุไขอยู่ได้ประมาณ หนึ่งร้อยปี มนุษย์ที่ตายไปแล้ว วิญญาณไปสวรรค์ชั้นฟ้าเราพวกเงือกมีอายุไขถึงสามร้อยปี แต่เราไม่มีวิญญาณ เวลาเราตายร่างหายของเราจะละลายกลายเป็นฟองน้ำ แล้วก็สูญ
นอย วิญญาณเป็นอย่างไรคะ
พอ เป็นเรื่องอธิบายยาก แล้วลูกจะค่อยรู้ไปเอง
นอย ดอกไม้สีสวยสด มีกลิ่นหอม แหม นอยอยากเห็นจริง
(เสียงสังข์ หวดกังฉั่น ทุกคนภายในกล่าวยกย่องว่าแขกที่เชิญไว้มานานแล้ว คุณตรีขึ้น ใหญ่วิ่งไปเปิดประตู รอง กลาง เล็ก ช่วยต้อนรับแขกที่ทยอยกันเข้ามา ซึ่งมีเงือกสาว ๆ ที่จะเข้ามาให้พรครบชุดนามศิลป์ และ เงือกชายตัวประกอบ สามตัวที่สำคัญมีสองตัว คือ เงือกชาย คู่รักของ เงือกใหญ่ และเพื่อนชาวต่างประเทศของเงือกชาย แต่งตัวแบบชาวยุโรปหรือ แบบ ญี่ปุ่น

ANALYSIS

จะเรียกกันว่า เงือกญี่ปุ่น ซึ่งเวลาตื่นตื่น คีใจ ตกใจ มักจะปลั่งคำอุทานภาษาญี่ปุ่นออกมาควย แหกต่าง ๆ เข้าไปทำความเคารพเสด็จยา เสด็จพอ และอวยพรเงือกน้อยซึ่งยืนอยู่กับพอและยา แหกบางคนมีของขวัญมามอบให้เงือกน้อยควย ซึ่งเงือกน้อยจะรับตรวจดูแล้วแสดงความดีใจ ขอบใจ ระหว่างชายนำตัวญี่ปุ่นไปแนะนำถวายตัวต่อเสด็จยา และเสด็จยาและเสด็จพอเสด็จจอกแจกต่าง ๆ ชาลง ชายเริ่มพูด)

ชาย เสด็จยา เสด็จพอ หม่อมฉันรู้สึกเป็นเกียรติที่จะนำเพื่อนชาวต่างประเทศญี่ปุ่น เข้าเฝ้าถวายบังคม

ยา เออ พอเงือกต่างชาติญี่ปุ่น เขาเป็นชาติอะไรกัน

กลาง เอ เงือกต่างชาติ ก็มี

พอ หญิงกลาง รักษาบรรยาทน้อย

ชาย นครของเจ้าอยู่ในย่านทะเลญี่ปุ่น

ญี่ปุ่น (เสียงแปร่ง) หม่อมฉันมีสัญชาติเป็นเงือกญี่ปุ่น ขณะนั้น คำนาคอกเทล เข้ามาเสิร์ฟทั่วกัน)

ยา มาไกลมากนะ มาทำอะไรกันแถวนี้ พอ

ชาย เขาเป็นนักศึกษา วิชาภูมิศาสตร์โตสมุทร

ญี่ปุ่น และสนใจวิชาดนตรี ของเงือกเผ่าต่าง ๆ ฉันชอบดนตรี และชอบร้องเพลง

พอ ลูกสาวของฉันชอบดนตรีและร้องเพลงทุกคน

ยา และที่มีเสียงพิเศษสุดคือ ลูกสาวคนเล็กสุดทองของฉัน

ญี่ปุ่น (นิงน) ลูกของเสด็จยา

ชาย นี่เป็นภาษานิยม แทกไมฉิด นัยแต่เสด็จนมของน้อง ๆ วายชนม์ไปแล้ว เสด็จยาก็เลี้ยงน้อง ๆ ทั้งห้าจนเติบโตใหญ่ขึ้นมาด้วยกันทุกคน

ญี่ปุ่น โอ้ยัง เลี้ยงมากก็เน่ สวยน่ารักทุกคน (ศึกษาความงามของตนละคน)

นางสนใจ(หยุดพูดที่ใหญ่) ทำกะลิมกะเลี่ย)) อี - อี ๗๐ - ๗๒ - ๗๐ (พูด)

ไอริส! ไอริส! ไอริส! ห่วยนี่! ห่วยนี่!

ชาย ขออภัย นึกหมิ่นของฉัน

ชาย ขออภัย นึกหมิ่นของฉัน (โค้งขออภัยมากมาย)

ญี่ปุ่น โสเคสกะ (ส่งภาษาญี่ปุ่น โค้งขออภัยมากมาย แล้วข้าเลื่องแลพื้นน้องเงือกอื่น) แล้วสาวงามทั้งหลายนี้ ก็คงมีคู่หมั้นกันหมดแล้ว

กลาง (ก้าวออกมา แสดงจริตให้ทำ) ถึงมีแล้วก็ยังไม่ได้อีก ถ้าพบรักใหม่สดใสกว่า... (ญี่ปุ่นทั้ง ห้าเข้าพินิจกลาง)

ญี่ปุ่น (เพิ่มพัมเป็นภาษาญี่ปุ่น มือทั้งสองวัดวาคว่าส่วนโค้งของสิริร่างกลาง ส่งภาษาที่มีความหมายว่า) 31 - 26 - 31 ไอริส! ไอริส! ไอริส! ห่วยนี่! ห่วยนี่!

ใหญ่ ธรรมเนียมของเรา หมั้นแล้วถอนไม่ได้ ยกเว้นอีกฝ่ายหนึ่งจะตายลง แล้วน้องกลางนะ ไปแอบมีคู่หมั้นกับใครมาเมื่อไร

กลาง กลางยืนวางอยู่ทั้งอึ้งและใจ ไม่มีทั้งคหมั้นและคู่หมาย

ยง... วันนี้เป็นวันสำคัญ ที่หลานรักคนสุดท้ายของฉันมีอายุครบสิบห้าปี ตามธรรมเนียมของเรา หญิงสาวที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้า เราไม่ยอมให้ออกจากบ้าน

๑๕๑๖ - ๑๕๑๖

ญี่ปุ่น นี่เป็นธรรมเนียมเงือกสากล ถูกแล้ว เงือกญี่ปุ่นก็เช่นเดียวกัน อายุต่ำกว่าสิบห้า ห
เนไม่ได ไม่ได
ยา เพื่อเสร็จพิธี เณรินลงกันตามสมควรแล้ว เรากจะช่วยกันส่งตัวหญิงน้อยออกไป
ไปเห็นครีบทองของตนเป็นครั้งแรก แล้วลอยขึ้นสู่น้ำ เพื่อชมโลกกว้าง
พอ ในการเริ่มพิธี เราจะเชิญแขกผู้มีเกียรติ กล่าววอยพรหรือ ร้องเพลงกล่อมขวัญ
เจ้าหญิงน้อย พอคิดว่า ควรเริ่มควยทานแขกชาวต่างประเทศเป็นผู้ให้เกียรติแก่เรา
(เสียงปรบมือ ญี่ปุ่นเขาไปวอยพร นอย)

ญี่ปุ่น ขอให้เจ้าหญิงน้อย จงมีครีบทองสวย แข็งแรง เดินทางโดยปลอดภัย พบสิ่งสวยงาม
กานะ: บนผิวโลก สมความตั้งใจ (แล้วพูดเป็นภาษาญี่ปุ่นต่อ) ไชโย! ไชโย! ไชโย! ไชโย!
กลาง วอยพร อย่างเดียวไม่พอ ต้องร้องเพลงด้วย (คนอื่น ๆ เหนชอบด้วย ญี่ปุ่น ไชโย ไชโย)
ใหญ่ คุบชอบคุณ คนตรีขึ้นเพลงญี่ปุ่น หรือเพลงอะไรก็ได้ ใหญ่ กลาง อาจเขา
เลน ฮารป หรือเปียนโนคลอด้วย) ฮาร:

พอ คนตรีเป็นภาษาสากล ความไพเราะของคนตรี เราต่างซาบซึ้งถึงใจเหมือนกันหมด
ยา เชิญรับประทานอาหารกันได้แล้ว
นอย (คนตรีคือ ระหว่างตักอาหาร รับประทานอาหารแบบบุเฟ ทุกคนจับกลุ่มคุยกันตามถนัด
นอยสนใจ ชักถามคนต่าง ๆ ถึงสิ่งที่พบเห็นเบื้องบน และเสียงจกแจกซาลง นอยพูด)
นอยอยากฟังเพลงที่ไพเราะ กับ พี่ชาย ชอบร้องด้วยกันเสมอ เพลงที่จำมาจากมนุษย์
บนบกนะคะ

ยา วันนี้นอยขออะไร พี่ ๆ ต้องให้เขา ต้องตามใจหญิงน้อยหน่อย
(คนตรีขึ้น)
ใหญ่ เพลงที่ชื่อ ความรักคนรัก ไชโย

นอย ไชโย พี่ใหญ่
(ชายและใหญ่ ครวญเพลงจนจบ ระหว่างเพลงกลองจับที่นอย บอย ๆ นอยแสดง
อารมณ์เคลิ้มฝัน เห็นภาพโลกมนุษย์ เมื่อเพลงจบ คนปรบมือ แล้วยาพูด)

ยา คราวนี้ ถึงที่หญิงน้อยบาง ที่จะต้องแสดงอะไรเป็นการตอบแทนบรรดาอาคันตุกะ
ทั้งหลาย หญิงน้อยนี้ ยากล่าวได้ว่าเก่งหลายอย่าง (ทุกคนปรบมือ)

นอย จะให้นอยร้องเพลง หรือ เต้นรำคะ แต่เอาอย่างนี้ดีกว่า พวกพี่ ๆ ผู้หญิง เรามา
รวมรำหมู่ด้วยกันทั้งหมดตกลงนะคะ

นอย (คนตรีขึ้น นาฏศิลป์ แสดง เมื่อจบแล้วกล่าวขวัญชมเชยกันเอง พอดี คำนำชม
เคกที่มีเทียน ๑๕ เล่มจุดพร้อมเข้ามา ยายพูดทามกลางเสียงคนอื่น กล่าวขวัญ)

ยา ไคเฮลาแล้ว (เคาะชอนกับแก้ว ทุกคนเงยบลง) หึงน้อยเข้ามา เอาหลักตา
ภาวานานิก ประรณาสิ่งไค อยากเห็นอะไรบนผิวน้ำ ขอให้ความหวังของเจ้าจงสม
ประรณานา เอา เป้าเทียน (ทุกคนเชียร์ แล้วร้องเพลง แฮปปี เบอร์เดย์ ทุ ยู
เมื่อจบเพลง ยายุก)

ยา ถึงเวลาแล้วที่ถูกเงือกน้อยจะออกจากปราสาททิพย์ไค (ดนตรีขึ้น น้อยวิ่งไปกอดยาย
แล้วไปกอดพ่อ พี่ ๆ ต่างหอมล้อมกัน เข้า กอด รวบ น้อย)

ใหญ่ โชคดีนะน้องน้อย (ใหญ่ คลอดดูไปส่งน้อยที่ประตู ระหว่างทาง กลางวิ่งตามไปสะกิด)
กลาง ระวังเจ้านั้นให้ดิ้นะ ที่มันร้องโธ้ง ๆ (พ้าพ้า) อย่าให้มันจับเอาไค
น้อย (ออมแอม เหย ๆ) คะ โธ้ง ๆ (ใหญ่ รวบ แกมน้อยที่ประตู อีกครึ่งหนึ่ง
เมื่อน้อยออกพ้นประตูไปแล้ว คนอื่น ๆ พวกนี้คอยดูที่ช่องกระจก ใช้ตัวแทน
เป็นเงือกน้อย กลองจับเห็นครีบหาง ตอน จึงคอย จับใบหน้าเงือกน้อยส่งรูป
อ้อลา ญาติ มิตร ทั้งหลาย ลอยขึ้นสู่มือน้ำ

จบฉากหนึ่ง

โฆษณา

บุบผาชน 4
ดอกลิ้น

ฉากสอง

อธิบายฉาก

ท้องสร้างเรือกงเต็กขึ้นหนึ่งลำ เป็นเรือใบแบบยุโรปลอยอยู่ในถ้ำน้ำ มีแบกกราวนี้ให้เห็นเหมือนอยู่ในทะเล กลองถ่ายเป็นวิวอยู่ไกล ตอนจบฉากนี้ จะเกิดพายุลม และ ฝน พายุแลบ พายุผ่า เรือลำนี้จะอัปปาง

ส่วนของเรือที่จะท้องสร้างบนเวที จะเห็นส่วนคาค้ำฟ้า หรือ ตอนกลางลำเรือก็ได้ คานหลังเห็นน้ำจืดฟ้าเป็นแบกกราวน ส่วนข้างหน้า อาจจะเป็นส่วนของกราบเรือ หากเอาตอนกลางลำเรือก็ให้เห็นส่วนของเสากระโดง และเชือกโยงยึดใบเรือ ถ้าเอาตอนท้องต้นนั้น ก็ให้มีคนถือพวงมาลัยอยู่ควย หรือ ถ้าจะจัดสร้างไว้ทั้งสองอย่าง ก็จะมีโอกาสได้ใช้ทั้งสองฉาก ทำให้สามารถเห็นฉากขึ้นได้มากขึ้น

ที่ฟ้าผ่า แบกกราวน จะต้องเล่นเอฟเฟค ของดวงจันทร์ แสงจันทร์ และภายหลัง พายุ ฟ้าแลบ พายุ ลม และฝน

รายการตัวแสดงฉากที่สอง และ เครื่องแต่งกาย

๑. เจ้าชาย แต่งกายแบบ แบบชาวยุโรปสมัยนั้น ถ้าใช้ตัวเป็น
ส่วนใหญ่ ก็จะได้เอฟเฟคดี
๒. คน ~~พา~~ แต่งกายแบบใกล้เคียงกับเจ้าชาย
๓. มหาดเล็ก หนึ่งคน
๔. บรรดาทาสเรือ จำนวนแล้วแต่เหมาะสม

หมายเหตุ

ฉากนี้มีตัวละครที่สำคัญ คือ เจ้าชาย และคนหน ตัวอื่น ไม่มีบทบาทมาก และไม่ต้องใช้การารแสดง แต่ต้องทำให้พอเป็นคอร์สในการร้องเพลงหมู่ได้ ควรเตรียมเครื่องดนตรีไว้แสดงประกอบควย

เริ่มฉากสอง

✓ → เสียงเพลงหมู่ (เสียงร้อง)

เสียงเพลงหมู่ แว่วมาในระยะไกล สัมควรกับภาพเรือจำลอง ที่เสมือนว่าลอยอยู่ในระยะห่าง เสียงค่อยใกล้เข้ามา เมื่อกลองจับใกล้เข้ามาพอดีจบ เพลงเมื่อกลองจับ ภาพฉากจริง ในฉากมี เจ้าชายกำลังยืนสองกลอง แบบยาวมองตาเดียว มีคนหน และมหาดเล็กยืนอยู่ใกล้ ๆ ชะเง้อ ชะแง้ มองไปในทะเลควยเห็นทาสอื่น ๆ ปฏิบัติงานต่าง ๆ อยู่ต่าง ๆ

มีเสียงคลื่น และลมแผ่ว ๆ เป็นเสียงแบกกราวน

เจ้าชาย นี่เรามาไม่ผิดทิศนะ เสียงที่เราได้ยินนะ มาจากทางทิศนั้นแน่

คนหน เราตามมาถูกทิศแล้วพะยะคะ

เจ้าชาย เกิดมาเคยได้ยินเสียงที่มีกังวานเพราะอย่างนั้นบางไหม

คนหน ไม่เคยเลย พระเจ้าคะ แจว เหมือนระฆังเงิน

เจ้าชาย แค่นี้เจ็บหายไม่นานแล้ว ของเพลง
(เสียงเงือกน้อย ร้องช่วงหนึ่ง ของเพลงหนึ่งดังแว่วมาแต่ไกล ทุกคนตื่นตื่น วิ่งไป
ที่กราบเรืออีกฟากหนึ่ง ซึ่งเท่ากับหันหลังให้ไกลลง แล้วเสียงนั้นก็เจ็บไป)

เจ้าชาย มาจากทางโน้น เปลี่ยนทิศไปอีกแล้ว

คนหน (ตะโกน) นายท้าย เปลี่ยนทางเดินเรือ (เสียงตะโกนแต่ไกลเปลี่ยนคำสั่ง) เหนือ
สามสิบองศาตะวันออก

(เสียงตะโกนเลือนแต่ไกล "เหนือ สามสิบองศาตะวันออก" และมีเสียงระฆังสอง
ครั้ง)

เจ้าชาย แค่นี้เสียงนั้นหายไปเสียอีกแล้ว

คนหน ขณะนี้ดวงจันทร์ขึ้นพูนขอบน้ำแล้ว

(เพลงหยุด เริ่มแผ่ว ๆ) ถ้าผ่าบาทร้องเพลงที่เคยร้องเมื่อคืนก่อน เชื่อว่า เสียง
นางในสวรรค์นี้ จะคลอเคียงเข้ามารวมร้องอยู่ไกล ๆ ควณ

เจ้าชาย (ร้อง) เห็นเธออยู่ในฝัน ใจใฝ่ใจสละถอนคิดตา จามิลืม จิตพะวงออกอาวรณ์

(เสียงร้องของเจ้าชายไกลออกมา กลองจับที่พื้นน้ำ เงือกน้อยมีครีบและหาง แสดง
เอฟเฟค เสมือนว่าแหวกว่าย ลอยน้ำอยู่ในหนาย้ำลมไม่ ทามกลางแสงจันทร์ และร้อง
รับเพลงของเจ้าชาย เวลาเจ้าชายร้อง กลองจับที่เงือกน้อย เวลาเงือกน้อยร้อง
กลองจับที่เจ้าชาย และเมื่อร้องคู่กัน กลองอาจเล่นภาพซ่อนเห็นทั้งสองคน เมื่อเพลง
จบ)

เจ้าชาย เธอจะเป็นใครก็ตาม อยู่ที่ไหนก็ตาม เสียงของเธอช่างมีชีวิตชีวา บอกไว้ชัดว่า
เธอต้องเป็นหญิงสวยสด อ่อนหวานที่สุด (ถึงตะโกน) ให้ขามิโชคได้เห็นหน้าเธอ
หนอยได้ไหมจะ

คนหน ไม่เห็นมีใครอยู่ที่ไหน มีแต่น้ำ กระเพื่อมอยู่โน้น (เจ้าชายส่งกลอง)

ชะรอยจะเป็นผีพราย หรือ นางไซเรน

เจ้าชาย คันทน ไม่ควรกล่าวร่ำวถึงเจ้าของเสียงที่ไพเราะที่เร้าใจเช่นนี้ เชอชมร เว้นเทพพิลา
ในฝันของชา (กิ้งคะโกนออกไปในทะเล) เขามาใกล้ให้ชาได้ชมสิริโฉมของเชอห
นอยเด็ก คอบบิจะ (ทุกคนตั้งใจฟังเสียงตอบ ไม่มีเสียงตอบ นอกจากเสียงคลี
ลม)

คันทน เวลาพูดควยไม่ตอบ แต่เวลาร้องเพลง ร้องควยเอาอย่างนี้ดีไหมพระเจ้าคะ เรา
ล่อนางให้เขามาใกล้ควยเสียงดนตรี

เจ้าชาย ทำยังงี้

คันทน (ออกคำสั่งลูกเรือ) กลาสี่ทั้งหลาย เอาเครื่องดนตรีของพวกเจ้าออกมา เล่นเพลง
ที่พวกเจ้าถนัดสักเพลงหนึ่ง

(พวกกลาสี่รับคำสั่งวิ่งไปหยิบเครื่องดนตรีต่าง ๆ ออกมา ระหว่างนั้น คันทนพูด)

คันทน เชิญให้นางร้องเพลงกับดนตรีของเรา เชิญให้เขามาใกล้ ๆ

เจ้าชาย (กิ้งคะโกน) ถ้าไม่ยากพูด ก็ร้องเพลงให้เราฟังอีกสักเพลงหนึ่งเด็ก - *ส่วนที่ ๖๑ จบ*

(หมู่กลาสี่เริ่มเล่นเพลง อาจจะเล่นหลอก ๆ ล้อเสียงดนตรีแท้ที่บรรเลงอยู่นอก
เวที)

เจ้าชาย เขามาร้องใกล้ ๆ นะ จะ

(เสียงร้องเจื้อยแจ้ว ร้องอยู่ในระยะไม่ใกล้ ไม่ไกล แต่ไม่มีใครเห็นตัว เมื่อเพลง
จบบนเวทีมือสั่นลง)

คันทน เมมคำ (ออกคำสั่ง) ปลอบเรือเร็วพายุมา

(ดนตรีขึ้น กลาสี่เรือโกลาหลปลดใบเรือลง แต่ไม่ทันกาล พายุกระหน่ำ ฟ้าคำราม
ฝนตกลงมา เรือต้องพายุโคลงเอียงบางครั้งกลองจับมาที่เงือกน้อย แสดงความ
ตกใจที่เห็นเรือต้องพายุและในที่สุด เมื่อเรืออับปาง ทำจากเอฟเฟคของเรือจำลอง
จมลงแล้ว เงือกน้อยพูดกับตัวเอง)

นอย เขาคงว่ายน้ำไม่เก่งเหมือนพวกเงือกเรา หายใจใต้น้ำได้หรือไม่หนอ ต้องเข้าไป

ดู

จบฉากสอง - *ไปชม*

หมายเหตุ

เหตุการณ์ พายุ เรือจะล่ม ให้เห็นเอฟเฟคนานตามสมควร อย่าลงเอยเร็วนัก

ฉากสาม

บรรยายฉาก

เป็นฉากชายหาด มองจากทะเลเข้าไป มีโขดหินระเกะระกะ และติดกับฉากแบกกราวน์ เป็นปราสาทหินแบบยุโรป ตั้งอยู่ ณ เชิงเขา หรือยอดเขาแล้วแต่จะเห็นงาม บางตอนเห็นทางเดินจากปราสาทนั้นลงมายังชายหาด อาจจะมีเขื่อนเงิน เป็นเทอเรซอยู่ติดกับฉากกราวน์

รายการตัวแสดงฉากสามและเครื่องแต่งกาย

๑. เจ๊กน้อย ในชุดนางเงือก เห็นครึ่งและหาง เวลาจะเคลื่อนตัวหนี ใช้มือช่วยขยับตัวไป
๒. เจ้าชาย ชุดเดียวกับฉากสอง หากแต่เปือก
๓. คนหน ชุดเดียวกับฉากสอง เปือก
๔. มหาดเล็ก ชุดเดียวกับฉากสอง เปือก
๕. เจ้าหญิง ในชุดสีขาว กระโปรง ผ้าโปรง มีคาดแพรแบบเครื่องประดับอื่น ๆ ตามสมควร ควรมีมงกุฎเพชรน้อยๆ บนศีรษะสวมรองเท้าขาว

๖. นางข้าหลวงหญิง จำนวนตามสมควร แต่งกายแบบหญิงชาวยุโรป

HBBESTRAME
ฉากสามเริ่ม (๐๖) ~~ฉากสามเริ่ม (๐๖) ฉากสามเริ่ม (๐๖) ฉากสามเริ่ม (๐๖)~~
ฉากสามเริ่ม (๐๖) ฉากสามเริ่ม (๐๖) ฉากสามเริ่ม (๐๖) ฉากสามเริ่ม (๐๖)

(ที่ชายหาด ท่ามกลางโขดหิน เจ้าชายนอนสลบอยู่ ข้าง ๆ มีเจ๊กน้อยอยู่ซัด หรือจะให้เจ้าชายเอาศีรษะหนุนคางเจ๊กน้อยก็ได้ ส่วนคนหนและมหาดเล็ก นอนสลบอยู่ ถัดออกไปเจ๊กน้อย เวลาพูด ใช้มือลูบไล้ที่ใบหน้าเจ้าชาย แล้วจูบแก้ม)

น้อย วายน้ำก็ไม่เก่ง หายใจในน้ำก็ไม่เป็น สาลักน้ำเข้าไปมาก แต่คงไม่ตายนะละ (น้อยเอาหูแนบลูกอกของเจ้าชาย) หัวใจยังเต้นอยู่ หรือตายแล้ว แต่หัวใจยังเต้นได้ เรื่องของมนุษย์ น้อยไม่มีความรู้เลย (พนมมือภาวนา) เส่คัจยา เส่คัจพอ และสิ่งที่มีมหิทธิฤทธิ์ทั้งหลายในภัพ ขวดยอย่าให้เจ้าชายตายนะละ เชอต้องไม่ตาย (เปลี่ยนจากภาวนาและพูดอย่างอ่อนหวาน) งามอะไรเชนนี้ พอเทพบุตรในฝันของข้า แล้วก็เป็นเจ้าของเสียงมหาเสนห... *เสียงเพลงเบา ๆ* ... เห็นเธออยู่ในฝันใจใฝ่ใจสะท้อน ตึกตาจำมิวาย ออกพระวงจระจก... *เสียงเพลงเบา ๆ* ... กมจูบเจ้าชายอีก (ร้องเพียงแค่นี้ แล้วพูดต่อ) ถ้าน้อยจะพาลงไปประสาทิพย์ของเรา จะได้ไหมหนอ (หยุดคิด) คงไม่ได้หายใจในน้ำไม่เป็น คงตายแน่

(เสียงผู้หญิงก่นขอมที่พูดอยู่บนเชิงเขา เป็นทำนองโขนหรือละครพื้นบ้านเมื่อคืนนี้ ได้ยิน)
(เสียงสุนัขเห่า เจ๊กน้อยตกใจ)

น้อย คายจริง เสียงโธ้ง ๆ นี่ คงเป็นให้ควที่ฟักกลางพุดถึง น้อยจะต้องหลบซ่อนตัวก่อน (ใช้มือเขยิบร่างไปแอบอยู่หลังก้อนหิน เจ้าหญิงกับบริวารออกมาอีกมุมหนึ่ง ยังไม่ทันเห็นเจ้าชาย)

เจ้าหญิง เมื่อคืนนี้พายุพัดหนักมาก พากี้ลั่นเปรี๊ยะ ๆ น่ากลัว

ข้าหลวง ๑ เพคะ น่ากลัวมาก

เจ้าหญิง อาจจะมีเรือแตกก็ได้ คุณิ แล้วยังมีเศษไม้ลอยน้ำมาคึกอยู่เลย

ข้าหลวง ๒ จริงซิเพคะ

เจ้าหญิง (มองเห็น) คุณิ เอ๊ะมีใครนอนอยู่ที่ชายหาดนั้น

น้อย ตายจริงมีคนมา น้อยจะต้องหลบซ่อนตัวก่อน (ใช้มือเชยิบร่างไปแอบอยู่หลังก้อนหิน
เสียงเจ้าหญิงพูดนอกเวที)

เจ้าหญิง เอะ มีใครนอนอยู่ที่ชายหาดนั้น

คนอื่น ๆ (พูดขณะวิ่งเข้ามา ไปกันเร็ว ๆ เจ้าหญิงและข้าหลวงสี่ห้าคน ไปหยุดห้อมล้อม
ที่เจ้าชาย)

เจ้าหญิง ตายหรือยัง

ข้าหลวง ๑. (กล่าวแก่เจ้าชายและข้าพเจ้านั้น) หัวใจยังเต้นอยู่ (แล้วแยกย้ายกันไปดู ต้นหน
และมหาศเล็ก)

ข้าหลวง ๒. คนนี้ยังไม่ตาย

ข้าหลวง ๓. คนนี้ก็ยังไม่ตาย

เจ้าหญิง ใครสักคนหนึ่งไปตามพวกผู้ช่วยมาช่วยกันแบกไปเยียวรักษาในปราสาทของเรา

(หญิงรับใช้สองคนวิ่งออกไป เจ้าหญิงย่อตัวลงใกล้เจ้าชายแล้วพูดต่อ)

จากเครื่องแต่งกาย แสดงว่าเป็นผู้ทรงสกุล ชำรงคแบบนี้เป็นของกษัตริย์ เชอคง
เป็นเจ้าชาย (เอามือแตะโบน้าเจ้าชาย) เจ้าชายผู้ทรงศิริโฉม

(กลองจับที่เงือกน้อย ดูซ่อนตัวอยู่หลังโขดหิน)

น้อย (รำพึง) มนุษย์หญิงนางนี้สวยมาก

(เสียงหญิงชายกล่าวขวัญถึง คนถูกคลื่นพัดเข้ามานอนสลบอยู่ นั้นแสดงความหวาด
หวั่น เมื่อได้ยินเสียงคนเดินใกล้เข้ามา และยิ่งตกใจหวาดกลัวมาก เมื่อได้ยินเสียง
สุนัขตัวเล็ก ๆ เหา ค้างแต่จนจบฉากสาม กลองจับอยู่ที่เงือกน้อยโดยฉะเพาะ ส่ว
หรับคนอื่น ๆ เพียงแต่ได้ยินเสียงพูด)

เสียงเจ้าหญิง เหาอะไรกันนะเจ้าปุย ไม่เอา มานี่ นี่เสียงที่ เหาช่วยกันแบก คอย ๆ นะ

เอ้า เหาขึ้นไปบนปราสาท

(เงือกน้อยแสดงความกระวนกระวายใจ ขณะที่เสียงคนพูด และเสียงสุนัขเห่าทาง
ออกไป) ~~ห้ามเปิดฉาก ดอนรักแรกพบตอน ๒~~
~~ไอ้เงือกน้อยประหลาด~~

น้อย (เศร้า) โอ น้อยจะทำอย่างไร (คนตรีแบกกราวนดังขึ้นแว่ว ๆ) น้อยจะทำอย่าง
ไร (เกือบสะอื้น) หัวใจของน้อยนี้ คล้าย ๆ กับไม้ไค้อยู่กับตัวเสียแล้ว มันตามเขา
ไปด้วย (โพล่ง) น้อยจะไม่ยอมกลับบ้าน (ร้องไห้แบบเกือบปล่อยโฮ) น้อยไม่ยอม
กลับบ้าน (พูดหน้าลงกับโขดหินร้องไห้)

จบฉากสาม - โฆษณา

บรรยายฉาก

เป็นฉากเดียวกับฉากหนึ่ง ภายในฉาก เสด็จพ่อ เดินกลับไปกลับมา แสดงความยุ่งใจ รong กลาง เล็ก เกาะบานกระจกหน้าต่าง เหลือบมอง คล้าย ๆ กับกำลังคอยอะไรที่จะกลับลงมา เสด็จย่า อยู่ที่เก้าอี้โยก แต่ไม่โยก เพราะกำลังหมกเขม่นตรูจวงซู่ตาของเงือกน้อย คำสาวไซยกโตะเล็กต่งซ่าง ๆ เสด็จย่า และนำของคิมรอนเขามาตั้งถวาย

พอ

หาวแล้ว วันนี้เป็นวันที่หก ลูกน้อยยังไม่กลับ ไม่มีลูกคนไหนที่เคยหายไปนานอย่างนี้ นี่ลูกใหญ่ กับ พ่อชายที่ไซให้ไปตามหากก็พลอยหายไปด้วย

กลาง

(ภาวนา) ขอให้องอয়াไปติดแห ติดบ่วง ที่มนุษย์วางดักไว้เลย

ย่า

ซำ ๆ ใจเย็น ๆ (พิมพ์คำฉนวน) ฮี ฮี พระเสวตทับลั่น พระจันทร์พระศุกร์เป็นเศรษฐี พระพฤหัสบดีเป็นอุจจาวิลาส (พูดขึ้น) มีเคราะห์ แต่ชะตาไม่ถึงฆาตแมกลางเคาโคโกลเคียงมาก มีอะไรเกี่ยวแก บวง ๆ อยู่ด้วย

กลาง

วูย ตายจริง (ภาวนาอีก) ขอให้พี่ใหญ่กับพี่ชายรีบไปพบเสียดก่อนมนุษย์จับเอาตัวไปแล้วแกนนงน้อยออกจากบ่วงด้วย

ย่า

ดูจะแกล้ง

พอ

เสด็จแม่หมายความว่าอย่างไร

ย่า

ดวงของมินว่ายากที่จะแก

พอ

หมายความว่าลูกน้อยจะไม่มีวันกลับมาอย่างนั้นรี

ย่า

(พิมพ์คำฉนวนครุ่นหนึ่งจึงพูด) กลับนะกลับ แต่จะมีบ่วงติดมาด้วย

กลาง

เสด็จย่าหมายถึงเบ็ดกระมังคะ แนแล้ว นงน้อยคงไปติดเบ็ดที่มนุษย์วางดักเอาไว้

ย่า

เบ็ด แะคอะไรของแก

กลาง

ไม่เป็นไร ถ้ากลับมาได้ เราก็คช่วยกันฉาเอาเบ็ดออก

รอง

(ชี้แห่งมองที่กระจก ลิงโลดกระโดด) มาแล้วคะ (กลางพลันปราดไปดูด้วย)

กลาง

มาแล้วคะ มาจริง ๆ (กลางและนงน้อยรีบไปเปิดประตู พอก็กตามไปด้วย กลางเปิดประตู นงน้อยเฝ้าเข้ากอดพอ สะอื้น ใหญ่ ชายตามเข้ามา)

พอ

เป็นอะไรไป ลูกของพ่อ

(นงน้อยไม่ตอบผละจากพอวิ่งเข้าไปซบกอดย่าแล้วร้องไห้ กลางตามเข้าไปตรวจร่างกาย นงน้อย ถ้าสรวมกระโปรงก็มีการเลิกลูกกระโปรง)

พอ เป็นอะไรไป ลูกของพ่อ
(น้อยไม่ตอบผละจากพ่อ วิ่งเข้าไปบอกยายแล้วร้องไห้ กลางตามเข้าไปตรวจ
ร่างกายน้อง ถ้าสรวมกระโปรงก็มีการเลิกดูกระโปรง)

ยาย (ดู) ทำอะไรนะ แมกลาง
กลาง บวง หรือ เบ็คกะ ไม่เห็นมีอะไรติดมาเลย

ยาย ไซ้บนอกยาดิ ลูกรัก มีอะไรเกิดขึ้น
(น้อยพยายามจะบอก แต่บอกไม่ได้ เพคะ ความคันคันใจ ใดแต่ร้องไห้) แม่ใหญ่
พอชาย ไซ้ใหม่ เรื่องมันเป็นยังไง

ใหญ่ เขาพบเจ้าชายในฝันของเรา

กลาง เจ้าชวยเงือกหรือคะ ตางชาติ หรือชาติเดียวกับเรา

ชาย เจ้าชายในฝันของน้องน้อย เป็นมนุษย์

ยาย อ้าว แล้วกัน

พอ เงือกกับมนุษย์สมรสกันไม่ได้

น้อย แต่จะรักกันได้ไหมคะ

ยาย น้อยน่าจะรักเขาแล้ว ไซ้ใหม่ลูก

น้อย ไซ้คะ

กลาง ไม่ไซ้เบ็ค หรือ บวงธรรมดาเสียแล้ว มันเป็นบวงสวาท

ยาย เจียบ ๆ ที่แมกลาง (กับน้อย) แล้วเขาจะรักตอบเราหรือเปล่า

น้อย (ถอนใจ) น้อยไม่ทราบคะ
(ขณะนี้ค่าน้ำถวายเครื่องดื่มร้อน เขามาเชิพน้อย ใหญ่ และ ชาย คำพูดเบา ๆ ว่า
"น้ำสาหร่ายคัน" น้อยหันไปตอบชอบใจเขา แล้ว ย้าตอบเสด็จยา)

น้อย น้อยไม่รู้แน่คะ (ทบทวนความหลังแบบฝัน ๆ) เธอเป็นเจ้าชาย ทวงที่มีสิ่งางาม
เหมือนเทพบุตร เธอต้องสนใจน้อยอยู่เหมือนกัน อย่างน้อยก็สนใจเสียงเพลงของ
น้อย -- เธออยู่ในเรือ น้อยอยู่ในน้ำ น้อยร้องเพลงไห้เธอไคยีน แล้วกลองหนี
เพื่อลองใจว่าเธอจะตามไหม เธอตามมาจริง ๆ คะ ไ้เรือแล่นตามหาน้อย
(ดนตรีเพลงหยุดเริ่ม) แล้วตอนคำ ดวงจันทร์ซึ่งพ่นขอบน้ำ ทอแสงระยิบระยับ
บัคคัลเธอกรองเพลง -- เสียงของเธอจะตรึงใจ แว่วอยู่ในหูของน้อยตลอดไป
(เคลิมเคลิมเมื่อไคยีนเสียงเจ้าชายเริ่มร้องเพลง คนอื่นจะไคยีนหรือไม่สำคัญ
เสียงเจ้าชาย ร้องนำ เพลงหยุด และ น้อยร้องบทของน้อย โกลจบเพลง น้อยไป
เกาะที่กรอบกระจกเหมอมองเบื้องบน เมื่อเพลงจบแล้ว วิ่งเข้าไปกอดขบบยาย)

1517
พอละคร
(ได้ออกไปก่อน
ใน B' ground)

FADE OUT
16

น้อย เเงือกกับมนุษย์นี้จะรักกันได้ไหมคะ เสด็จยา

ยา รักกันได้ แต่ แต่งงานกันไม่ได้

น้อย ทำไมล่ะคะ

ยา มนุษย์มีวิญญาณ เวลาตายก็ตายแต่ร่าง ส่วนวิญญาณคงอยู่ไปอยู่บนฟากฟ้า บนสวรรค์

เรา เราพวกเงือก เราไม่มีวิญญาณ พอตายร่างของเราจะละลายกลายเป็นฟองน้ำ สูญไปเลย

น้อย เเงือกจะมีวิญญาณเหมือนอย่างมนุษย์บ้างได้ไหมคะ เสด็จยา

ยา ก็มีทางเป็นไปได้เหมือนกัน

คนอื่น ๆ ได้อย่างไรคะ เสด็จยา

ยา อย่างลูกน้อยนี่นะ ถ้าเจ้าชายมนุษย์ของเจ้าเขาแสดงให้เห็นแน่ชัดว่าเขารักเจ้า เขา
ก็จะเฉลี่ยวิญญาณของเขาให้แก่เจ้าได้ แล้วเมื่อนั้นเจ้าจะมีสภาพความเป็นอยู่เยี่ยง
มนุษย์ได้ อาจจะแต่งงานกันได้

น้อย เจ้าชายจะรักน้อยหรือไม่หนอ

กลาง เราจะมีทางรู้ได้อย่างไร

ใหญ่ พี่คิดออกแล้ว ค่ะ พรุ่งนี้ ตอนเคียนหงาย น้อยและพี่ ๆ พี่ชายด้วย เราจะไปที่หน้า
ปราสาทของเจ้าชาย

กลาง ไปทำไมคะ

ใหญ่ ไปคอยดู ให้น้อยร้องเพลงของน้อย ถ้าเขามาที่ชายฝั่ง มาติดตามฟังเสียงของน้อย
เราจะช่วยกันสังเกตดูว่าเขาจะมีใจรักน้อยอยู่บ้างหรือไม่ เราคงพอรู้ได้จากท่วงที่
กริยาของเขา

น้อย (ดีใจ) ไปคืนนี้เลยดีไหมคะ

ยา คืนนี้ ต้องพักผ่อน คืนพรุ่งนี้จึงค่อยไป

กลาง ~~ถ้าชวนพ่อหนุ่มชาวญี่ปุ่นไปคุยก็คงจะครื้นเครงดี (ฮัมเพลง รักไม่มีพรมแดน รักไม่
มีศาสนา)~~

ชาย ~~เออละ พี่จะชวนเขาไปคุย~~

ยา ยายังไม่ได้บอกเพลงมนต์ขลังให้แก่ลูกน้อย พวกพี่ ๆ นะเขาได้กันหมดแล้ว
ใหญ่จะ สอนให้น้องน้อยด้วยดี

น้อย เพลงมนต์ขลังอะไรกันคะ

พอ คพล่งนี้เป็นเพลงมนต์สืบทอดกันมาแต่โบราณกาล

ยา เป็นคาถาป้องกันตัว ถ้าเรา rays ร้องขึ้นแล้ว สัตว์อื่นไม่ว่าจะเป็นสัตว์น้ำ สัตว์บก
หรือสัตว์มนุษย์ จะหลบหลีกสยดสยองได้ เหมือนถูกสะกดจิต

พอ แคมป์ไม่มีคนกับพวกเงือกด้วยกันเอง แต่ถ้าใครคิดร้ายก็จะถูกสะกดให้ชะงักงัน
ไปเหมือนกัน รู้ไว้ซะป้องกันตัวดี

ยา เป็นเพลงง่าย ๆ น้อยฟัง แล้วร้องตามพี่ ๆ เขาซี แม่ใหญ่ เริ่มได้
ใหญ่ น้องกลาง มาเป็นต้นเสียงหน่อย

(เพลงขึ้น ทุกคนพนมมือ หลับตาบริกรรม กลางเป็นต้นเสียง -- ทำนอง --

"เมื่อเวลาแสงแดดคลอกลง

ลมอ่อนแรงพัดมาเอื่อย

คลื่นทะยอย ฆัควากระเซ็น

เป็นพองวัคเนื่อย

อ่อนใจนัก หลับตาพริ้ม เพราะความเหนื่อย
เคลิบเคลิ้มลมตัวนอน

แววเพลงไพเราะเสนาะเหลือ

ยินเสียงแต่ใจเลื่อม -- -- -- "

น้อย นอยทองไคแล้ว คื่นพรงนี้ไปกันแนะคะ
ใหญ่ ต้องไปแน

กลาง อย่าลืมชวนพ่อบุญมาช่วยไปคายนะคะ

(กลางแอกแล้วหยุดทาทะงักนิ่งเหมือนภาพยนตร์ถ่ายภาพนิ่ง คนตรีขึ้น กล้องเฟด)

จบฉากสี่

โปรดติดตามชมละครเพลงเรื่อง "เงือกน้อย" ตอนต่อไป -- เมื่อไร?

.....

ร้องตาม (คือได้พ่อบุญ
แล้วร้องไปจนหมด
(เมื่อบุญพูดกัน, ตัวบทเพลง)